

CÂU CHUYỆN NGÀY TỐI: Câu chuyện những đũa y!

Viết bởi Nguyễn Thị Ngọc Thủy

Thứ năm, 22 Tháng 2 2018 14:08

Tôi có anh bạn, không đúng nghĩa nhưng đúng nghĩa là vì anh kém tôi 1 tuổi. Anh là một người giàu có, làm nhà cửa, đất đai nhưng nói chuyện với tôi, không khi nào anh tỏ ra hình ảnh khoe cửa hay khoe quen biết các quan chức, công an này nọ. Với người khác thì tôi không rõ làm như hình như anh rất khinh người nhưng không có dấu óc, ngu xuẩn trong cách cư xử.

Năm nào, anh cũng đến chúc tết tôi từ mừng Tết. Năm nay cũng thế. Khi về, anh mang túi tôi một túi bạc 200 nghìn rồi bảo: "Giờ tôi đi chúc tết mấy cái cao tuổi. Ông là tôi vào đầu tiên đấy. Mời ông đến nhà tôi chơi. Ông cũng đi đi, tôi mang ô tô đến đón". Tôi nói, vậy chết, ai đi thì. Cũng đến lúc nào sắp xếp đồ đạc thì gian, tôi đi thôi.

Vậy là anh đến chúc tết tôi còn trước cả mấy cái. Tôi cảm thấy sự trân trọng của anh qua việc này. Không lẽ tôi không đáp lại tấm lòng của anh. Chứ hàng xóm bao khi nào anh đi thì bao đến em chết anh.

Chiều mừng Ba, hai anh em chúng tôi đến. Anh ra tận đầu ngõ đón rồi đưa chúng tôi vào nhà. Ngôi nhà mới đẹp này chắc là một trong những nhà của anh.

Đó là một ngôi biệt thự hai tầng trên một thửa đất rộng hơn 200 mét vuông một vị trí đẹp đẽ. Bên ngoài không trát, không sơn lòe loẹt mà trang trí mộc, gam màu trầm ấm một chút giác ư tử, đỏ chàm. Nội thất gỗ tự nhiên nguyên xen giữa những món đồ da thú. Tôi thích thú ngắm ngôi biệt thự và khen kiến trúc sư, tinh tế. Anh đưa chúng tôi đi thăm các phòng. Phòng nào cũng rộng rãi và nội thất toàn những đồ gỗ, đất đai. Thiệt là đẹp cũng như người.

Giật thì xong anh đưa chúng tôi trở lại phòng khách, bảo: "Câu chuyện những đũa y";

Tôi và chú hàng xóm cùng cười. Anh bảo:

- Chết không? Chết của những là gì? Mình phải có một góc nhìn về quan chức mới có đầu án mà làm chết, mới bắt xen đồ đạc. Tôi chỉ ăn chút rồi vài thôi mà cũng đồ đạc tinh tế. Chết đâu như chú Hoàng (chú đi cùng tôi), buôn bán vật tư như thế kiếm được tiền, vậy mà là thu nhập chính".

Chúng tôi về nhà tâm sự, về nói chuyện nhân tình thế thái. Anh hỏi tôi có mấy cháu rồi. Tôi nói ba cháu, cháu út mới mới sinh. Anh bảo không, là cháu gái bằng ông y. Tôi nói ba. Anh rút ra 3 tờ 200 nghìn gửi tôi mang túi cho các cháu, rồi rút ra 2 tờ nữa gửi chú cùng đi.

Tôi đã tránh không nói chuyện chính trị, sự gây tranh cãi không cần thiết đầu xuân vì nghĩ chúng tôi khác về quan tâm, khác nhãn quan và cách sống. Nhưng anh lại là người chỉ đạo những chuyện này, rất một người phê phán. Anh bảo chết này phải thay đổi. Mọi chuyện làm rồi.

Tôi bảo:

- Ông được như thế là nhờ chết này, nhờ các kẻ họ của nó. Nó là chết dân chết, xã hội thì pháp luật thì ông tham những thế nào được. Nó mà chết, ông lấy đâu ra cái họ làm giàu?

Anh cười đáp:

- Nhưng chán làm rồi, thì nát làm rồi. Xem người như Trần Xuân Thanh, Đinh La Thăng đấy.

Anh tỏ ra rất thông minh nhưng người đầu tranh, nhưng xét đó là những người khác thường, thông minh, có chính kiến, có lý tưởng, bản lĩnh. Rồi anh kể chuyện có ông an ninh bắt kẻ luồn lách vì cạnh tôi nhưng tôi thoát ra sao. "Rõ ràng nó xác định được vị trí đi đến thoả mãn của ông đang ở nhà mà ông chuồn đi lúc nào không hay".

Anh nói tiếp:

CÂU CHUYỆN NGÀY TỐI: Câu chuyện những đời !

Viết bởi Nguyễn Trọng Thủy

Thứ năm, 22 Tháng 2 2018 14:08

- Thủy tôi chỉ vì ông, hay nhỡ tôi đến khuyên ông đừng đi biệt tình hay đi vì c này nọ . Tôi không đến nhỡ ông bỏ, tôi đến nhà ông y khuyên mà y lờ rờ i, Ông y uống rượu say đang ngủ, tôi bắt ông y chỉ cho mặt trời: "Vì c c a ông à?". Tôi nói thế vì tôi biết có đến cũng chẳng khuyên được ông. Ông đúng thì tôi làm sao mà khuyên được ông, biết đâu bắt ông chỉ cho thì bắt mặt.

Tôi cười:

- Ông bỏ a thì cũng phải có lý chứ . Tôi có bia rượu say bao giờ ? Tôi đã bao giờ chỉ b n đến nhà ch a?

Anh nói:

- Tôi thán phục ông nh t là ông làm cách nào mà bà y lờ i theo ông, ông hay vì c làm c a ông nh t tình nh v y.

Tôi k , nhà tôi vì i nhà bà y quan chức vì i b đi, đến viên nh u l m. Bà bà y còn hỏi t đến cách m ng t th i bí m t, trước 1945... r i b o: "Cái gì th t cũng d thuy t phục. Đi u quan trọng nh t là bà y tin ch ng. Đ u tiên bà y cũng nhất l m, trông th y công an là m t vía, bà y chỉ mu n s ng yên n.

Anh đùa:

- Khi nào đến n c dân ch , nh ông nói vì i chỉ đ m i là tôi vì i chú H ng đây v n chỉ i vì i ông th i các ông còn bắt đàn áp, không làm gì h i cho cách m ng dân ch , đ chúng tôi không bắt đi c i t o.

Tôi không nh n đ c c i:

- Dân ch không làm nh th . Nh th khác gì đ c tài. Mà tôi có vai trò gì trong ch đ m i mà nói h đ c cho các ông.

Anh bỏ o, tôi biết mà, tôi biết ông nói ng i ta nghe mà.

Tôi k chuyện tù nhân l ng tâm, các g ng m t đ u tranh dũng c m, chuyện dân oan, chuyện hàng năm c đ n giao th a, tôi bắt nhà đi chúc t t dân oan nh th nào.

Tôi bỏ o, h tá túc q quanh tr s ti p dân trung ng s 1 Ngô Thì Nh m y, ng v a hè. Khi nào r nh ông ra mà xem, c c kh vô cùng. N u ông th a ti n không biết làm gì thì giúp h m t ít.

Anh giã n y lên:

- Không! không! Ông cho ti n h thì đ c ch tôi cho đ công an nó đ p ch t tôi à.

Mùng Ba T t M u Tu t.

Nguyễn Trọng Thủy